

ŪDENIM TUVU PROGRAMMA

Daļas no Ineses Zanderes un Raimonda Paula cikla
"Dziesmas par Latvijas upēm"

Ogres siciliāna, solists Arvis Ostrovskis

Daugava

Gauja

Salaca (Atbalss)

Aiviekste (Jāņu rīts)

Irbe, soliste Emīlija Rūta Ozoliņa

The Sound of Silence, Simon & Garfunkel

solisti Rūdolfs Matīss Stikuts un Māris Šteinbergs

KONCERTĀ PIEDALĀS

Jauniešu koris BALSIS (Aksels Rijkuris, Aleksis Lāriņš, Amanda Gruško, Ance Prindule, Andžela Bogdanova, Anete Evelīna Bambīte, Elīza Jansone, Elza Jasinska, Emīlija Rūta Ozoliņa, Emīls Matisons, Haralds Gurtiņš, Jēkabs Leinis, Kate Stunkus, Klinta Paula Tilčika, Krista Saprņova, Krišjānis Rapa, Lefīcija Motte, Madara Brūklēna, Māra Rāzna, Marta Marija Matēviča, Māris Šteinbergs, Patrīcija Marija Mata, Patrīcija Rācenāja, Pēteris Kasparovičs, Raivo Babičs, Rūdolfs Matīss Stikuts, Sabrīna Barona, Santa Svāra, Sendija Mihailovska, Sofija Šmite, Valters Dāvids Ostrovskis)

mākslinieciskais vadītājs **Ints Teterovskis**

gleznotājs, scenogrāfs **Pedro Leitao**

video mākslinieks **Pēteris Brīniņš**

gaismu mākslinieks **Ivars Vācers**

zīmju valodas tulce **Elza Veismane**

Jauniešu koris BALSIS aicina aizpildīt anketu, lai nodrošinātu pēc iespējas efektīvu mūzikas pieejamību cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem.

Paldies!

<https://forms.gle/vdV4ipwL36veZjSa6>

Dziesmu vārdi

Ogres siciliāna

Ogres ūdensroze sirgst
Garā vientuļības kātā,
Vāzē grūtsirdīgi mirkst
Noplūkta un apdziedāta...

Sapņa līcī viņa spirgs,
Gludiem lēpju svārkiem klāta,
Straumes matos zelta zvirgzds,
Spāre vēja dancināta.

Ēnu metīs bērza pirksts,
Virmos Ogre, vēja rāta,
Un pie sirds būs otra sirds
Lakstīgalām piepogāta...

Ūdensrozes sapnis irs,
Vasara būs nodziedāta.
Upē dejo saules mirgs,
Dzīve rit pēc sava prāta.

Daugava

Daugava zvēru izraktā,
Debesu piepildītā,
Daugava melnā vakarā
Un jauna likteņa rītā.

Daugava gabalos sacirstā,
Upe ar betona rētām,
Daugava, cilvēku aizbērtā,
Atmiņa nogremdētā.

Daugava zvaigžņu sudrabā,
Pārdota dālderu zeltā.
Daugava vārdos izlietā,
Dvēselē nesasmeltā.

Daugava daudzreiz nodotā,
Daugava aizstāvētā.
Daugava Dievam debesīs
Mūžīgi iezīmētā.

Gauja

Noliecies pār Koivas alksni līku,
īgaunis met akmentiņu sīku
taisni baltai
Gaujas smilšu sērei plaukstā,
taisni sirdī
pavasara nesalauztā.
Upe atvars, upe aizslēgts noslēpums,
upe atver, upe atver sirdi mums.

Lejup
pa likteni
kā lapa norauta.
Augšup
pa likteni
kā zaļa līdaka.

Lejup pa likteni
kā laiva aiznesta.
Augšup
pa likteni
kā balta šļakata.

Atstāj mīlestību ziemeļos,
trīsreiz loku met
un trīsreiz atgriežas,
atstāj mīlestību ziemeļos –
bēg un atpakaļ vairs neskatās.

Gauja, zili zaļā zīlniece,
plaukstā nenotverta līnija,
līdz ar pirkstu velkot brīnījos –
vienas dzīves tādai upei nepietiks!

Varbūt vienas jūras nepietiks,
kad līdz ziemeļiem tiks pavasara glāsti...
Nogrimst nepateiktais akmentiņš,
straumē izkūst mīlestības stāsti.

Salaca (Atbalss)

Straume tek čakla... akla... akla...
Ūdeņu plauksta... auksta... auksta...
Gaisma tik gausa... ausa... ausa... Galotnes zilgas... ilgas... ilgas...

Man mutē vārds un zieds ir manā rokā –
es laižu baltu ziedu Salacā
un baltu vārdu sviežu klusumā,
lai mežu gali manu balsi loka.

Ņem, Salaca, un glabā atbalsī
kā burtniece šo vārdu Dieva laisto,
šo valodu kā zemes ziedu skaisto
vēl tad, kad balsi laiki aizmirsīs.

Kad zudīs balss, kad dziesma apklusīs,
vēl skanēs atbalss gadu simtiem krāta –
no Skaņākalna vēji atnesīs
tad mūsu dziesmu, valodu un prātu.

Aiviekste (Jāņu rīts)

Aiviekste apvelk miglu,
apjož apvārsni platu,
Noviz pie ziedošas blūzes zivis
kā sudraba lati,
Ūjina Situ un Kuju,
Vesetu vedina steigties,
Pededzei piesaka posties
– Jāņu nakts drīz beigsies.

Aiviekstes meitas aiztek
mātei nopakaļ gausas,
Vieglos vīgriežu svārkos
vairs ne vīlītes sausas,
Ozolu zaļās galvās reibums un rītausmas trīsas,
Upes un dziesmas ir garas
– Jāņu nakts tik īsa.

Latvija Jāņu rītā
Vīstošu vainagu pilna,
Lietus klusi un silti līst,
Smaržīgs kā upes vilnis.

Vidzemes krastā līgo vēl,
Latgales krastā rotā,
Ietek zaļajā vasarā
Aiviekste madarotā.

Irbe

Irbe, Irve, valgā virve,
smilšu zaņa, ūdens vīrma,
meta vārdam valgu ciešu,
cirta saknē vēja cirvi,

meža valku, mezglā sietu,
velk caur kangaru un vīgu,
līdz pat lielās jūras vidum
mani dzen kā baļķi cietu.

minā līb joug
minā līb mer minā līb joug
minā līb mer*

Brienu vārdnīcā, ko viņi smiltīs raksta,
peldu valodā, ko jūrā klusē zivis,
Irbe, Irve – viena upe, divi krasti, esmu viens, bet upe zin, ka divi.

ōvātō rōkandō ōvātō rōkandō ōvātō
rōkandō
lieudō unnō* *

* es būšu upe es būšu jūra es būšu upe es būšu jūra (lībiešu val.)

**tecēt runāt tecēt runāt atrast aizmirst (lībiešu val.)

The Sound of Silence

Hello darkness, my old friend
I've come to talk with you again
Because a vision softly creeping
Left its seeds while I was sleeping
And the vision that was planted in my brain
Still remains
Within the sound of silence
In restless dreams I walked alone
Narrow streets of cobblestone
'Neath the halo of a street lamp
I turned my collar to the cold and damp
When my eyes were stabbed by the flash of a neon light
That split the night
And touched the sound of silence
And in the naked light I saw
Ten thousand people, maybe more
People talking without speaking
People hearing without listening

People writing songs that voices never share
No one dared
Disturb the sound of silence
"Fools" said I, "You do not know
Silence like a cancer grows
Hear my words that I might teach you
Take my arms that I might reach you"
But my words like silent raindrops fell
And echoed in the wells of silence
And the people bowed and prayed
To the neon god they made
And the sign flashed out its warning
In the words that it was forming
And the sign said, "The words of the prophets
Are written on the subway walls
And tenement halls
And whispered in the sounds of silence"